

ŠPINÁVÁ S

Andulkárna hýří barvami

Úřady začátkem března uzavřely **ZÁCHRANNOU STANICI** pro handicapovaná zvířata v Jinonicích, což je momentálně jediné místo v Praze, kam je možné umístit nalezené, zraněné nebo oslabené divoké zvíře. Oficiálně proto, že je tu o zvířata špatně postaráno, ve skutečnosti jde ale o trapný sousedský spor, do kterého se nekvalifikovaně zapojily i státní úřady – Česká inspekce životního prostředí a městská veterinární správa.

Jinonický útulek je jednou z konstant pražské péče o chráněné a ohrožené živočichy. Jeho provozovatelka, paní Věra Aladsazová-Přibyllová, je v tom nejlepším slova smyslu šílená. Celý její život je službou zvířat. Útulek provozuje od roku 1996 a během té doby

mimo jiné zdědila rodinný dům, prodala jej za dva a půl miliónu korun a za utržené peníze útulek dva roky financovala. Sama přitom bydlí v maringotce zaparkované v útulku. Když peníze došly, zachránil ji primátor Pavel Bém a stanice získala mandátní

Článek v Aha!, který kampaň zahájil

Paní Přibyllová

Medvěd v dobrém rozmaru

smlouvu s magistrátem. Útulek dostal jeden rok milión, další pak dva milióny na provoz. Pro magistrát je to výhodná dobročinnost - péči o handicapované chráněné živočichy někdo ve městě zajišťovat musí, a kdyby to magistrát objednal komerčně, bez zapoje-

ni paní Přibyllové, která se útulku v úplnosti obětuje, stála by taková služba mnohem víc.

ZAVŘENO! PROČ?

Takže leckoho asi překvapilo, když 26. února vyšel v bulvárním deníku Aha! článek s titulkem Zví-

řata byla držena bez vody a v klecích plných výkalů! Tenhle list opravdu nečtu, takže mi to uniklo, ale 9. března se připojily internetové České noviny a šestnáctého pak Lidové noviny článkem **V útulku čekala na zvířata smrt**. Tam se tvrdilo, že se do útulku inspektoři vydali na podnět blíže neurčených jinonických občanů. Článek byl doprovázen tajuplnými fotografiemi s popisem „foto archiv“, na nichž byly ony v článku popisované hrůzy dokumentovány.

Útulek paní Příbylové zná každý, kdo se v Praze kolem ochrany zvířat být jen ochomýtl, a zvířata se tam vždy měla výrazně lépe než majitelka. Ona sama ostatně pracuje šestnáct hodin denně na živnostenský list za patnáct tisíc a na „služby“ - to jest platby lidem za práci - celý útulek, který ročně zaplatí až dva tisíce zvířat, měsíčně nespotebuje ani padesát tisíc korun. Jinak řečeno - lidé zde pracují prakticky zadarmo. Není ani jasné, proč by měl vzbuzovat případnou nevoli jinonických občanů. Stojí na místě, kde nemůže nikomu vadit, daleko od lidských obydlí a cest, na místě, kam ho přestěhoval před pár lety právě magistrát. Jdete ve starých Jinonických ulicích, co se jmenuje Mezi rolemi a vede mezi role, minete zapadlý internát a pak už jsou jen dvě stě metrů křoviska, louky a mezi nimi panelová silnice ke vchodu útulku.

ŠTĚVNICE

Kauzu zahájil právě deník Aha! Redaktoři spolu s veterinářkou městské veterinární správy MVDr. Alžbětou Slabou a inspektorem České inspekce životního prostředí Karlem Keroušem navštívili útulek při kontrole, kterou oba jmenovaní úředníci provedli.

„Byla to hrůza. Za celý život jsem nic podobného neviděl. Dělal se mi z toho špatně,“ řekl později Lidovým novinám Karel Kerous, aniž by list uvedl, z čeho se panu inspektorovi udělalo nevolno.

Když jsem se na to zeptal tiskové mluvčí inspekce, odpověděla mi, že mi příčiny nevolnosti pana inspektora prozradit nemůže, protože bylo zahájeno správné řízení a až do jeho dokončení není možné podávat o něm žádné informace.

Dost podobně mluví veterinářka paní Slabá, ani ona toho z důvodů zahájeného řízení mnoho říct nemůže. „Shledali jsme závady, zatím jsme vydali předběžná opatření, že další zvířata nesmí paní Příbylová přijímat do té doby, než učiní ná-

Exteriér útulku

Exotický kurník

Vik Akéla nemá rád chlapy

pravu.“ Na dotaz, jestli za závadu považují například fakt, že na pozemku útulku není zavedena voda a elektřina, nebo jestli šlo o pochybení při zacházení se zvířaty, paní Slabá odpovídá, že šlo o obojí a ve svých požadavcích určitě vodu

a elektřinu uvedou. Což prakticky znamená, že na provozování útulku si dlouho počkáme. Mimo jiné proto, že zavedení sítě je nákladné a útulek opravdu jede s minimálními náklady. Kam je mezitím možné dávat naležená zvířata? „Jedna

malá magistrátní záchytná stanice je v Měcholupech, ale nevím, jestli by tam mohli zvířata přijímat. Ale Český svaz ochránců přírody má celou síť takových stanic, na které se mohou lidé obrátit.“ To je sice pravda, ale ta nejbližší je od Prahy padesát kilometrů. To je opravdu hodně nepraktické.

Výsledek? Záchytná stanice zavřená, zraněná zvířata není kam dávat a paní Příbylová bere antidepresiva.

REFERENCE

Jel jsem se na místo podívat. Útulek je to opravdu velký, nastalo tu žije pět set zvířat a každý rok jich tu přijmou až dva tisíce. Zhruba šedesát procent se jich vrátí zpátky do přírody. Ale i mezi ostatními ochránci přírody je paní Příbylová známá jako „sběratelka“, bere si od ostatních stanic trvale handicapovaná zvířata a stará se o ně. Proto její útulek připomíná spíš malou zoo, to jinde opravdu běžné není. Ano, voda a elektřina tu chybějí, ale zvířata tady rozhodně netrpí. Podobně vyznívají i názory dalších lidí, kteří se v oboru vyznají.

„Zvířata byla čistá, bez známek stresu, ubikace uklizené (a to nikoliv uklizené narychlo a po dlouhé době). Nemůžeme a nechceme tvrdit, že vše v záchraně stanici je naprosto idylické - i tady je a bude co zlepšovat. ... Musíme konstatovat, že za takových podmínek je obdivuhodné, v jaké čistotě dokáže paní Příbylová zvířecí bydlení udržovat,“ píše v tiskové zprávě reagující na novinové články Jana Chlanová a Eva Vrbová za Pražský spolek ochránců zvířat.

Podobně poslanec za Stranu zelených a bývalý ředitel chomutovského zooparku Přemysl Rabas říká: „Když se řekne obětavost a láska ke zvířatům, vybaví se mi bohužel zesnulý Zdeněk Sokolíček, zakladatel vyškovského zooparku, má kamarádka Zdeňka Horáčková z Lígy na ochranu zvířat nebo také Věra Příbylová z pražské záchraně stanice.“

A konečně mluvčí státní veterinární správy Josef Duben uznává, že kontrola mohla na místě najít nedostatky, paní Příbylová je poněkud nestandardní osobnost, ale ono „dočasné uzavření“ považuje za až příliš tvrdé. O to víc mě zajímá, co se to tu tedy vlastně stalo.

MÍSTNÍ ŠETŘENÍ

Paní Příbylová kráčí útulkem s obrovským pytlek v ruce. Má

problemy s očima, neměla by vůbec nic fyzicky dělat, ale on za ni ten pytel odpadu do kontejneru nikdo neodnese. Obcházíme areál a já zase (nejsm tu poprvé) vidím, že řeči v novinách prostě byly nesmysly. Zvířata se mají dobře, klecce a voliery jsou uklizené, všichni mají vodu i žrádlo ... Tedy - u pani Příbylové si dostatkem stravy jist nejsem, ale zvířata dost mají určitě.

„Ono skutečně nebylo v den kontroly čtyři dny uklizeno, protože jsem byla nemocná,“ vysvětluje pani. „Ale ty fotky, které vyšly v novinách, neudělala inspekce ani veterináři. Ty vznikly, když jsem byla v Thajsku u přátel.“ A pak, jako by se styděla, vypočítává, že tam byli zadarmo a na letenku ušetří z platu za tři měsíce. Za jídlo dá patnáct set nebo dva tisíce měsíčně a v maringotce bez elektřiny žádné poplatky neplatí.

Takže jak tedy vznikly ty fotky? Jenom pro pochopení: V útulku pracují dva místní občané, otec a syn. Když byla pani Příbylová v Thajsku, jejich žena a matka, pani Dagmar Šimková, útulek spravovala. A tehdy prý měly fotky vzniknout. Na vztah k pani Šimkové se ptám pani Příbylové: „Vždy jsme vycházely dobře, znám ji deset let. Vůbec to nemůžu pochopit, nikdy neoznámila, že by tu bylo něco špatné.“

U ŠIMKŮ

Pani Šimková mě uvítala v Jinonících, kde bydlí. Zrovna kamsi šla, vzala mě s sebou, doprovázela nás ještě jedna žena středního věku, kamarádka pani Šimkové. Po chvíli jsme byli u malého domku, kde nám otevřela ještě jedna žena. Sotva jsme usedli, začal jsem si připadat jako

ve spíněném snu investigativního novináře. Od momentu, kdy jsem četl článek v novinách, přišlo mi, že kampaň proti útulku je nějaký bizarní komplot. Nyní, aniž jsem se ptal, mi všechny tři dámy sdělovaly, že útulek udaly ony a že fotky pořídily v době, kdy byla pani

trčka (na domě je napsáno, že tam bydlí jakási pani Loučková) přiznala, že ty fotky nafotila ona, když vedla útulek pani Šimková, ale odmítla se představit.

„Můžete mi říct své jméno?“ ptám se.

„A třeba nemáte, protože my

trmzosti pani Příbylové v útulku přišel. Tak posla na úmrtí život, nikdy více měla na zahajeme symposiumu proti anonymnímu útulku udaly pani Šimkové a všech kamarádek a lidí poruše fotografie. Ale dostane se mi odpovědi, že mi nic konkrétního říct nemohou. Běžt řízení.

ZNEUJITELNÍ

Což přiběhl by byl barnáim strážkou tři podvěstých řet, co se vztahují křížek veřejné prospěchu zařizovat. Uprně tři naměř však žádnou kauce skatečnost, že pani Příbylovou odhalí útulku. Tak volám zrovna na měsíční veterinární správu a ptám se, proč vůbec nezapovědí útulek už dnes, když sem chodí na kontrolu pravidelně, voda a elektřina tu nejsou, léta a zvířátům se žije dobře. Pani doktorka Šimka mi vysvětlí, že se útulek měl původně srovnávat, proto nepodával zavedení setu a dřív tam také připadalo, že ovčata neoply. Ale teď už se rozhodovat budu a i to vedle zrovna zrušování povahy na podstatně. Samozřejmě že každý má své znetvoření nebo tam není, ale musel se zajistit nějak, kde se v době nepřítomnosti zrovna postara.

No právě, pani Příbylová se postarala a přešla na to duplátila. Vědomí mají prarůta, že zrovna ta měla být postarano, ale pokud tímto dobře mose-

ni situací, měli by být problémů realizit čtvrtě dnu bodel od dlouhodobého zanedbaní a podle toho se zachovat. A neměli by se nechat zneuhit k vyřizování osobních účtů. Jinde přesně tak podobným ohledním kasna jinostického útulku působí.

Nezajistíme, aby na Vás táta nekřičel, poradíme Vám ale, co mu na to říct.

Protože nejpozději do 3 hodin od nahlášení škody Vám zavoláme a řekneme co a jak.

Toto garantujeme nejen našim klientům, kteří mají uzavřené historické pojistění vozidel EURODOMINO, TANDEM nebo Kompletní pojistění vozidla GLOBAL, ale i těm, kterým byla škoda způsobena vozidlem s povinným ručením od Kooperativa.

Pojistění motorových vozidel

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

PRO ŽIVOT JAKÝ JE

www.koop.cz
volajte zdarma 800 105 105

Příbylová pryč. Ony - podle okolností vzniku nejspíše aranžované - fotky zvířecích mrtvolek mi dávaly, stejně jako kolegům z Aha!, vytištěné pod nos.

Pani Šimková mi nejdříve sdělila, že udávají útulek už dvanáct let, vzápětí to však popřela. Pak hosti-

nevíme, za jakým účelem tu iste trumfuje pani Šimková. Tak poděkuji a v rychlosti odejdu.

Ony fotografie, které skandál odstartovaly, se ukázaly jako krajně nevěrohodný výplod skupiny anonymních žen kolem pani Šimkové, jež měla zajistit v době nepřítom-